

Saalænge Statskassen yder Bidrag til Islands særlige Udgifter, erholder Rigsdagen aarlig en Gjenpart af dets særlige Regnskab.

§ 6.

Spørgsmaalet om Islands Deeltagelse i Rigsdagen forbeholdes, men kan ikke afgjøres uden Althingets Samtykke.

Lov om Rigets almindelige Anliggender kunne kun bringes til umiddelbar Anvendelse paa Island, naar Saadant bestemmes i selve Loven, som da skal bekjendtgjøres paa Island i det danske og islandske Sprog.

Indtil anderledes bestemmes ved en af Rigsdagen vedtagen Lov, svarer Island intet Pengebidrag til Rigets almindelige Anliggender. Bestemmes det ved en saadan Lov, at Island skal yde et Bidrag i Mandskab til Rigets Forsvar, navnlig Søværnet, vil Maaden, hvorpaa det skal tilveiebringes, være at fastsætte af den særlige islandske Lovgivningsmagt.

§ 7.

Denne Lov træder i Kraft samtidig med den i § 1 omhandlede Forfatningslov for Islands særlige Anliggender.

vedtoges eenstemmig med 44 Stemmer.

Dermed bortfaldt det fra Folkethinget oversendte Forslag. De enkelte Paragrapher i det vedtagne Forslag betragtedes som vedtagne uden Afstemning.

Sagens Overgang til tredie Behandling fattedes derpaa under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 45 Stemmer.

Formanden: Endringsforslag, som maatte ønskes stillede til Sagens tredie Behandling, bedes indleverede i Bureauet inden førstkommende Torsdag Middag Kl. 12.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen, Tirsdag, Kl. 1 1/2. Dagsordenen vil da være:

Første Behandling af:

Forslag til Lov angaaende Godtgjørelse for de i Aarene 1863—65 præsterede militaire Fribefordringer.

Mødet hævet Kl. 4 1/4.

Tredsfindstyvende Møde.

Tirsdagen den 2den Februar Kl. 1 1/2.

Protocollet for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Godtgjørelse for de i Aarene 1863—65 præsterede militaire Fribefordringer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2501—2, jfr. Sp. 1825—32; 3die Behandling i Folkethinget i dettes Tidende Sp. 3686 ff.)

Lehmann: Det er en Arv isfå Fortiden, som bestemmer mig til strax at udbede mig Ordet med Hensyn til dette Lovforslag. Det vil jo være i det høie Things Erindring, at et Lovforslag, som paa ganske forsvindende Forskjelligheder nær var overensstemmende med med det nærværende tidligere har været til Forhandling her og da blev forkastet. Jeg troer at kunne sammenfatte de Grunde, der bestemte Landstinget til at forkaste det, i meget faa Ord. Den første Grund var den Erkjendelse, at de, der have præsteret Ugyter til den danske Armee, kun have ligefrem opfyldt en dem efter Lovgivningen paahvilende Pligt. Det er en Stat, der er ydet, og det er ovenikøbet en Stat, der er ydet under Forhold, hvorunder Enhver selv om han ikke havde staaet under Udpantnings- eller Executionstvang, dog gjerne vilde have raft Haanden til dens Udredelse for dertjemem at yde sit Bidrag til Landets Forsvar; men afeet herfra er det en ligefrem ved Lovgivningen paalagt Udelse, og det er ikke Skik og Brug at tilbagebetale lovligt erlagte Skatter, i Særdeleshed naar Statskassen, som skulde tilbagebetale dem, ingenlunde stuttes af Overflod, og naar de, der skulde modtage den, ingenlunde trænge dertil. Den næste Grund var uden Tvivl den, at det hele Spørgsmaal om Erstatning for Skade, der var tilføiet i den sidste Krig, vistnok fra alle Sider har været betragtet som endeligt afsluttet med den store